

- Които ви заповѣдахъ, за да благоденствувате:
- 24 *Не послушахъ обаче, нито прѣклонихъ ухото си,
Но ^и ходихъ въ свѣты-тъ си, и въ жестокость-тъ на лукаво-то си срѣдце,
И ^а отидохъ назадъ, а не напредъ.
- 25 Отъ който день излѣзохъ отци-тъ ви изъ Египетскъ-тъ земѣхъ
До тойзи день,
^бПроводихъ всички-тъ си рабы пророцы-тъ при васъ,
^вВсякой день като ставахъ рано и ги проваждахъ:
- 26 *Не мя послушахъ обаче, нито прѣклонихъ ухото си,
^гНо ожесточихъ вратъ-тъ си:
^дНаправихъ по злѣ отъ отци-тъ си.
- 27 За то ^жще имъ говоришь всички тѣзи думы;
Но тѣ не ще те послушатъ:
И ще извикашъ къмъ тѣхъ,
Но тѣ не ще ти отговорятъ.
- 28 Тогазъ ще имъ речешъ:
Той е народъ-тъ, който не слуша гласъ-тъ на Господа Бога своего,
^зНито приема наставленіе;
^иИстина-та исчезнѣхъ, и ся изгуби отъ уста-та имъ.
- 29 ^иОстрижи косъ-тъ си, ^ооглери Иерусалимска, и хвърли ѳхъ,
И възвыси плачъ по високи-тъ мѣста;
Защото Господъ отхвърли и остави родъ-тъ, на когото ся прогнѣва.
- 30 Защото Иудини-тъ сынове сторихъ зло прѣдъ мене, говори Господъ:
^аТурихъ мерзости-тъ си въ домъ-тъ, Върху който ся призва мое-то име, за да го осквернятъ.
- 31 И съградихъ високи-тъ мѣста ^ана Тофеевъ, Който е въ долъ-тъ на Енномовъ-тъ сынъ,
^зА за да горятъ сынове-тъ си и дѣщери-тъ си въ огнь:
^иКоето не съмъ заповѣдалъ, нито ми е дохождало на умъ.
- 32 За то, ето, ^иидѣтъ дни, говори Господъ, Въ които нѣма да ся нарича вече Тофеевъ, Нито долъ на Енномовъ-тъ сынъ,
Но долъ на кланіе-то;
Защото ^аще погребватъ въ Тофеевъ, додѣ не остане мѣсто,
- 33 И ^итрупове-тъ на тѣзи людіе ще бѣждѣтъ Храма на небесны-тъ птицы, и на земны-тъ звѣрове:

ж Псал. 81; 11. Гл. 11; 8.
ѳ Втор. 29; 19. Псал. 81; 12.
а Гл. 2; 27. 32; 33. Осія 4;
16.
б 2 Лѣт. 36; 15. Гл. 25; 4.
в Ст. 13.
г Ст. 24. Гл. 11; 8. 17; 23.
д Ст. 3; 4.
е Неем. 9; 17, 29. Гл. 19; 15.
ж Гл. 16; 12.
и Іез. 2; 7.

з Гл. 5; 3. 32; 33.
и Гл. 9; 3.
и Іов. 1; 20. Иса. 15; 2. Гл. 16; 6. 48; 37. Мих. 1; 16.
к 4 Цар. 21; 4. 7. 2 Лѣт. 33, 4, 5, 7. Гл. 23; 11. 32; 34. Іез. 7; 20. 8; 5, 6 и дрѣ.
д Ав. 9; 27.
а 4 Цар. 23; 10. Гл. 19; 5. 32; 35.
ж Псал. 106; 38.
и Виж. Втор. 17; 3.

- И не ще да има кой да ги плаши.
- 34 И ^аще направѣхъ да прѣстане въ Иудины-тъ градове,
И по Иерусалимскы-тъ улицы,
Гласъ-тъ на радость-тъ и гласъ-тъ на веселіе-то,
Гласъ-тъ на младоженецъ-тъ и гласъ-тъ на невѣстѣ-тъ;
^иЗащото зема-та ще стане пуста.

ГЛАВА 8.

- 1 Въ онова врѣме, говори Господъ, ще ихвърлятъ
Кости-тъ на Иудины-тъ царіе, и кости-тъ на князове-тъ имъ,
И кости-тъ на священницы-тъ, и кости-тъ на пророцы-тъ,
И кости-тъ на Иерусалимскы-тъ жители, отъ гробове-тъ имъ:
- 2 И ще ги перснѣтъ прѣдъ сѣлице-то и лунѣ-тъ,
И прѣдъ всичко-то небесно воинство, които тѣ възлюбихъ,
И на които служихъ, и подиръ които ходихъ,
И които потърсихъ, и ^ана които ся поклонихъ:
Нѣма да ся съберѣтъ, ^бнито ще ся погребѣтъ;
^вЩе бѣждѣтъ за торъ по лице-то на земѣ-тъ.
- 3 И ^гсмерть-та ще бѣде по желателна отъ животъ-тъ
За всичкы-тъ остатѣкъ на останжлы-тъ отъ тойзи лошъ родъ,
Които бы останжли въ всички-тъ мѣста, дѣто быхъ ги изгонили,
Говори Господъ Саваоѳъ.
- 4 И ще имъ речешъ: Така говори Господъ:
Ако нѣкой падне, не става ли?
Ако ся нѣкой отбѣе, не ще ли ся върне?
- 5 Защо тѣзи Иерусалимскы людіе ся ^дотбихъ
Съсѣ всегдашно отбиваніе?
^еПрилѣпнѣли сѣхъ за прѣльщеніе-то,
^жНе рачатъ да ся вържатъ.
- 6 ^зСлушахъ, и чухъ, ^ино не говорихъ право:
Нѣма никой да ся кае заради зло-то си,
И да рече: Що сторихъ?
Всякой ся вържъ въ тичаніе-то си,
Както конь който тича съ устремленіе въ бой-тъ.

о Гл. 19; 6.
и 4 Цар. 23; 10. Гл. 19; 11.
и Іез. 6; 5.
р Втор. 28; 26. Псал. 79; 2.
Гл. 12; 9. 16; 4. 34; 20.
с Иса. 24; 7, 8. Гл. 16; 9. 25; 10. 33; 11. Іез. 26; 13. Осія 2; 11. Откр. 18; 23.
т Лев. 26; 33. Иса. 1; 7. 3; 26.

а 4 Цар. 23; 5. Іез. 8; 16.
б Гл. 22; 19.
в 4 Цар. 9; 36. Псал. 83; 10.
г Гл. 9; 22. 16; 4.
з Іов. 3; 21. 22. 7; 15. 16.
и Откр. 9; 6.
д Гл. 7; 24.
е Гл. 9; 6.
ж Гл. 5; 3.
з 2 Пет. 3; 9.